

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC TOT-D'UNA INAINTE

In Bucuresti: La casa Administratiunii.
In Tara: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
In Strainatate: La toate oficiile postale din
Unitate, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIUNEA

No. 3.—Platza Episcopiei.—No. 3

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINISTRATIA ZIARULUI

La Paris: Agence Havas, Place de la Bourse, 8
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani; anunțuri
si reclame pe pag. III, 2 lei linia.
LA PARIS: se găsește jurnalul cu 45 cent.
numarul, la Kioscul din Bulevardul St. Ger-
main, No. 84.

50 BANI UN NUMER VECHI, 50 BANI

ADMINISTRATIUNEA

No. 3.—Platza Episcopiei.—No. 3.

ALEGERILE COMUNALE

PENTRU

BUCURESTI

CANDIDATII OPOZITIUNEI-UNITE

COLEGIUL I

1. Dimitrie Bratianu
2. General I. Florescu
3. G. Vernescu
4. Em. Protopopescu-Pache
5. Leonida Paciurea
6. Vintila Rosetti
7. Dimitrie Naumescu
8. I. Alexandrescu
9. Efrem Ghermani
10. Alex. Rioseanu
11. Valerian Urseanu, profesor
12. Alexandru Hrisoscoleo
13. P. Gradisteanu
14. Dim. Petrescu, profesor
15. Anghel Dimitrescu, profesor
16. Doctorul Severeanu

COLEGIUL al II-lea

1. N. Blaramberg
2. Alex. Lahovari
3. C. Boerescu
4. G. Paladi
5. C. Raceanu
6. N. Vrabiescu
7. Nita Soimescu
8. Christofi Cerlenti
9. I. Bratescu
10. Dim. Economu
11. Sava Vasiliu
12. I. Râmnicăneanu, inginer
13. N. N. Hagi Stoica, fiul
14. Alex. Ionescu, bancher
15. Doctor Stefanescu Sache

DESTAINURI INFRICOSATE

Una din cele dintâi griji ale colectivităților era de a se înconjura de mister și de a păstra un secret nepetrus asupra faptelor lor. La Banca Națională, în ministere, în administrația comunelor, în gestiunea averii așezămintelor private puse sub controlul guvernului, ca creditul funciar urban, creditul funciar rural și altele, pretutindeni unde se aflau bani de sfeteris și un buget de jumolit, domnea o tăcere adâncă, un întineric impenetrabil.

Funcțiunile erau încredințate indivizilor interesați a nu divulga nimic din cele ce se petreceau după culise. Dacă cine va își permitea o indiscreție, el era numai de cât descoperit și înalțurat din slujbă, chiar dacă ar fi fost bărbatul cel mai onest și funcționarul cel mai harnic. Indiscrețiunea era o crimă neiertată.

Neapărat, fie-cine bănuia că la spatele cortinei oficiale se petreceau infamii înfricoșate, furturi îndrăznețe, abuzuri revoltătoare. Din când în când transpira în public câte ceva din aceste mișelii. Dar cine putea pune mâna pe actele care formau proba probantă a celor-lalte hoții? Dacă într-o afacere scandaloasă, ca furnitura cismelor de la ministerul de război, un deputat cerea să i se încredințeze dosarele respective, d. Ion Brătianu eșia înainte și făcea din pieptul său o pavăză pentru apărarea celor vinovați. Pretextul era că nu se pot da pe față secretele armatei. Inșă adevărata cauză era că șeful colectivității nu voia să se știe nimic din hoțiile făcute sub patronajul său. Tostă lumea era convinsă că se comit jafuri neauzite; dar lipseau documentele, lipseau probele oficiale, și colectivități, ca criminalii rafinați, strigau că sunt cinstiți, pentru că dovezile în contra lor erau în posesiunea lor.

In sfârșit presa independentă isbuti a pune mâna pe niște acte ce totul compromițătoare pentru colectivități. Afacerea Maican fuse primul colț al vîlului ridicat de pe cancelarul care rodea de mult timp cărdășia colectivităților. Scandalul fuse în culme, populația capitalei se scula în masă, și guvernul d-lui Brătianu căzu în aplauzele tuturor.

Indată începură a se da pe față secretele ce se păstrau cu atâta grijă. Prefecții și funcționarii abuzivi fură depărtați, consiliile comunale și județene fură dizolvate unul după altul, cele mai multe sub inculparea de a fi delapidat banii publici; lumina se face pe fie-care zi și ne pune în poziție de a vedea limpede acolo unde până acum aveam un presimțiment vag.

In întrunirea de ieri de la Orfeu, d. Pache Protopopescu dete pe față, în uimirea tuturor, jafurile urmate de 12 ani la primăria Capitalei. Timpul nu a permis până acum actualului președinte al comisiei interrimere de a face inventariul desăvârșit al administrației colectiviste, mai ales că multe acte lipsesc și municipalitatea este înțesată de favoriții fostului regim.

Cu toate acestea, din cercetarea documentelor existente, rezultă că de la 1876 până astăzi, adică de la venirea firmei colectiviste până la îmbrățișarea ei, veniturile Capitalei, în urma creșterii taxelor comunale, au sporit cu un milion o sută de mii de lei.

Ar crede cine va că fostele consiliile comunale au profitat de această sporire a veniturilor spre a introduce ordinea în finanțe și a limpezi situația orașului. Tocmai din potrivă. D. Pache Protopopescu probează că, de la eșirea d-lui general Manu din primărie, deficitul a urmat dupe deficite, și că acestea au fost acoperite cu împrumuturi, pe care colectivității le obțineau sub pretext de a înzestra Capitala cu lucrări de utilitate publică.

Suma totală a împrumuturilor Capitalei sub *gospodăria* colectivistă se ridică la colosală cifră de peste 50 milioane. Din aceștia s'au cheltuit mai bine de 50 milioane, iar neînsemnata rămășiță de 6 milioane se află astăzi la Casa de depuneri. Aceste 6 milioane le stau în gât, voiesc să le înghiță cât mai iute și de aceea se svlcolesc în mii de chipuri ca să mai puie încă o dată mâna pe casa comună.

Dar ceea ce dovedește și mai bine jafurile de la comună sub administrația colectivistă, este că din cele 50,308,000 lei împrumutați, nu se pot justifica de cât 23 de milioane. Restul de 33 de milioane și mai bine nu se știe ce s'a făcut, sau mai bine a trecut în punga prea cinstitelor consiliilor comunale, alese cu ciomagu d-lui Radu M. ha!

Curtea de Compturi a început a descoperi câte-va din aceste sume cheltuite în contra legii contabilității. Ast-fel ea constată că pe anul 1881-1882, vr'o 500,000 lei au fost deturnați de la destinația lor, și oșândez prin destinația sa de la 3 ale curentei pe membrii acelui consiliu să plătească solidaricește suma arătată mai sus, iar altă sumă de aproape 2 milioane s'a cheltuit fără să se știe cum.

In fața unor hoții așa de învederate, cetățenii sunt datori să fie cu cea mai mare luare aminte asupra întoarcerii viitorului consiliu communal și să dea încrederea lor numai aceluia cari o merită. Dacă colecti-

viții țin cu dinții să vie din nou la comună, unica lor țintă este de a mai păpa cele 6 milioane rămase la Casa de Depuneri și de a continua încă pe patru ani acel sistem de jaf și spoliațiune, care a făcut dintr-o ceată de golani niște capitaliști de frunte.

TELEGRAME

AGENCIA HAVAS

Postam, 10 Iunie.

Împăratul a petrecut o noapte bună. Disfagia care se manifesta ieri a dispărut aproape pe deplin.

Împăratul s'a sculat la 10 ore, s'a dus îndată în parc și a primit raportul d-lui de Radolin Radolinski. La unu și un sfert sosi și prințul de Bismarck.

Buletinul de azi zice că ușoara disfagia din zilele din urmă n'a arut nici o influență esențială asupra stării generale a împăratului.

Agram, 10 Iunie.

A. A. L. L. Prințul imperial și principesa au sosit dimineața. Primirea ce li s'a făcut a fost entusiastă.

Paris, 10 Iunie.

Eci, la banchetul dat cu ocazia centenarului revoluției doțneze d. Carnot, respunzând toastului d-lui Casimir Prier, a zis că studiul revoluțiilor franceze trebuie să producă împăciuirea și unirea devolamentelor pentru a conserva cuceririle de la 1789 care sunt domeniul comun al tuturor Francezilor.

Alexandria, 10 Iunie.

Noul cabinet e constituit într-un mod definitiv: Riaz-Pașa la interne, finanțe și președinția consiliului; Mustafa-Pehmi-Pașa, afaceriile străine.

CALENDARUL COLECTIVIST

31 MAIU

Anul 1882 dupe Hristos | Anul al VII-a al colectivității

Camera votează raportul d-lui Lățeșcu prin care se acordă bilete de liber parcurs pe căile ferate deputaților și senatorilor.

31 MAIU

Anul 1882 dupe Hristos | Anul al VII-a al colectivității

Senatul votează propunerea generalului Angheliescu d'a se trimele generalul Slanicănu înaintea curții de casație.

31 MAIU

Anul 1883 dupe Hristos | Anul al VIII-a al colectivității

Camera hotărăște să declare vacante locurile deputaților opoziției, care n'au vrut să intre în camerele, eșite din alegeri siluite, ce trebuiau să facă revisuirea Constituției hotărâtă în mod ilegal.

UN ULTIM RESPUNS

D. Panu ne atacă cu violența sa obicinuită fiind-că nu am vrut să l'imităm pe d-sa, anunțând încă din *ajunul* constituției guvernului actual, că vom combate pe acest guvern, cu mai multă înverșunare încă, de cât regimul colectivist.

Credeam că n'o să mai avem nevoie d'a explica încă o dată d-lui Panu, pentru ce nu am vrut să atacăm guvernul actual. Fiind însă că onor. director al *Luptei* nu a priceput încă, suntem siliți să recapitulăm motivele care justifică atitudinea noastră, și nădăjdum că aceasta o facem pentru ultima oară.

Am spus și o repetăm:

Nu combatem guvernul actual.

1. Fiind-că am cerut de la Rege să înlocuiască guvernul colectivist prin un guvern *cri care ar fi*; aceasta explică și pentru ce criticile noastre la adresa Regelui au încetat o dată cu căderea d-lui Ion Brătianu.

2. Fiind-că până la o oare-care punct chiar noi am cerut constituirea guvernului actual, de oare-ce între alții d. Const. Grădișteanu, ca delegat al coaliției, a indicat Șeful Statului pe d. Th. Rosetti.

3. Fiind că nu admitem să se combată fără cuvinte, un guvern ori-care ar fi, înainte d'al fi văzut la lucru.

4. Fiind că bărbații care compun guvernul actual, ne dau garanții de capacitate, de onestitate și de patriotism.

5. Fiind că în o mulțime de cestiuni suntem de acord cu Junimiștii, dovadă atitudinea noastră față de d.șniș pe când nu erau la putere și când mulți din tovarășii noștri de luptă li atacă cu înverșunare.

Iată câte-va din motivele pentru care susținem guvernul actual.

Dar *Lupta* negreșit nu se va mulțumi cu aceste explicații; căci ea mai spune că noi în mod interesat susținem guvernul actual, și d'aceia or căi disgust am avea să discutăm asemenea cestiuni, ne vom coborâ pentru o dată la nivelul d-lui Panu.

Mai întâiu, într-o cât privește sprijinul moral ce *Epoca* poate da guvernului, li rugăm pe d. Panu să observe că acest sprijin li dăm unui guvern pe care noi nici o dată nu l'am tratat de infam, și li susținem în mod desinteresat, pe când cunoaștem alții care au susținut guverne pe care însiși le-au declarat infame și pe care le-au susținut în schimbul unor grase subvențiuni.

Dar d. Panu precizează că interesul nostru o'a susține guvernul constă în faptul că căți-va amici de ai noștri capva membri din coaliție, au primit funcții sub noul guvern.

Auzi d-ta! Dd. Cesianu și Dașliu care au avert însemnate au primit din interese să fie prefecți, dd. Burileanu, Colibășanu etc., milionari, nu sunt oameni de caracter ca d. George Panu, fiind-că au făcut sacrificiul d'a primi a da concursul lor ca prefecți guvernului actual!

It o spunem lămurit d-lui Panu, și fără nici o șifală: «Da, mai mulți din amicii noștri au consimțit să servească guvernul actual și vom îndemna pe viitor pe toți amicii noștri să primească funcțiuni în care vor putea aduce servicii țării; aceasta însă pe câtă vreme numai, guvernul va merge pe calea cea dreaptă.»

Când însă vom siliți să tratăm acest guvern de infam, precum d. Panu, în neumerate articole pe care suntem gata să le reproducem, a tratat de infamă întreaga domnie colectivistă de 12 ani, și când vom primi funcții sub un asemenea guvern infam, cum d. Panu a primit să fie șef de cabinet al ministrului de interne și procuror dacă nu ne înșelăm;

Când vom susține în gazetă un guvern infam, în schimbul unei subvențiuni;

Când ne vom lăsa a fi aleși deputați de poliție, cum d. Panu a fost numit deputat de poliția d-lui Brătianu când a intrat în Camera de revisuire, alt-fel de cât pe ușa cea mare pe care au intrat cei 12 opoșanți care luptau cu fruntea sus în contra regimului infam de 12 ani;

Atunci vom fi gata să primim cu aer resemnat și umilit toate invecivele d-lui Panu.

Până atunci însă, ne vom urma calea, primind și pe viitor a da or ce fel de concurs unui guvern cinstit ca cel actual, putându-ne uita cu mândrie la d. Panu și disprețuind injuriile unui om care n'a lăsat neatins nici un bărbat politic din această țară, a cărui profesiune este de a injura și care ca lago adresându-se către *Deademona* poate să zică:

«O nobilă doamnă! Nu cere de la mine să laud pe cine-va, căci când nu bărfesc, nu sunt nimic.»

HOȚII COLECTIVISTE

SUB-PREFECTUL VEROPOLU

Am publicat acum câte-va săptămâni o corespondență din Teleorman prin care se destăinuia câte-va din hoțiile fostului sub-prefect al plășei Târgului, N. A. Veropolu.

Astăzi, cu acte în mână, putem vorbi despre acest cîrac al lui Kiritoșopolu.

Iată raportul motivat adresat de prefectul județului către procurorul local pentru darea în judecată a acestui funcționar colectivist.

D-lui Procuror de Teleorman

No. 3248

1888 Maiu 26

Domnule Procuror

Încă de la venirea noastră în capul administrației acestui județ, atât rumoarea publică cât și scrisori anonime din diferite localități, ne denunțau pe d. N. A. Veropolu, fost sub-prefect al plășei Târgului, ca autor al mai multor abuzuri, cu din banii și în detrimentul caselor comunale din coprinul acestei plăși.

Ast-fel ni se arată că d-sa, abuzând de autoritatea sa de sub-prefect față de consiliile comunale, a făcut ca aceste consilii să prevadă prin bugetele anuale anume sume pentru înființare de presa la sub-prefectură, pentru plată de salarii la vătășelii călări și pe jos în serviciul permanent al sub-prefecturii, pentru uniformă acestor vătășeli; și că toate aceste sume, primite de d-sa, s'au deturnat în profitul său personal, fără să se întrebuneze în scopul pentru care erau destinate.

În inspecțiunile ce am făcut mai multor comune, și din cercetarea bugetelor comunelor din acea plasă, m'am încredințat d-lei procuror, că toate acele denunțări erau întemeiate, că în adevăr d. N. A. Veropolu, în anul 1887-88, pentru presă lei 1100, pentru uniforme vătășelilor lei 1310, pentru salariul acestor vătășeli lei 10,320, în total lei 12,730, fără ca pentru întreținerea acestor bani să existe vre un act justificativ, fără ca pentru dreptul de a dispune în modul acesta de banii comunelor, să ne arate vre o dispozițiune oare care din partea prefecturii sau comitetului permanent, afară negreșit de consimțimintul tacit al predecesorului nostru, care, prin aprobarea bugetelor comunale, și prin inspecțiunile făcute comunelor, pe de o parte avea cunoștință de toate aceste cheltuieli prevăzute prin bugetele lor, iar pe alta se putea de sigur încredința de reala și legala întreținere a fondurilor comunale.

Faptul acesta, și arbitrar ca formă, de oare ce nimic nu autoriza pe d. sub-prefect a se substitui autorităților comunale, și abuziv în fond, de oare ce cu nimic nu se justifică întreținerea bațiilor luați din casele comunale, căzând sub prevederile legii penale, am onoare a l' denunța d-niel voastre și a vă ruga să bine-voiți a lua măsurile cuvenite pentru trimiterea d-lui N. A. Veropolu înaintea justiției.

Vi se aflătură pe lângă aceasta și un tabel de toate sumele primite de către d. Veropolu de la le-care din comunele plășei Târgului, întemeiat pe bugetele votate de consiliile comunale și aprobate de comitetul permanent.

De rezultat vă rog să bine-voiți a ne comunica și nouă.

Bine-voiți, d-le procuror, a primi asigurarea deplină mele considerațiuni.

Prefect, M. C. Mănculescu.

Limbagiul ziarelor colectiviste, plin de injurii la adresa noului prefect, se explică deci prin faptul că d. Mănculescu în loc să dea cu buretele peste hoțiile colectiviste, le scoate la lumină și trimite pe culpabil înaintea justiției.

Din actul ce publicăm mai sus, reese în mod evident că Kiritoșopolu, starostele tâlharilor din Teleorman, avea cunoștință despre toate aceste hoții.

Sub-prefectul e dat în judecată, dar ce se face cu Kiritoșopolu, tovarășul său?

R.

RESUMAT

al discursului d-lui N. Blaramberg pronunțat în sala Orfeu în întrunirea publică din 29 Maiu

Scumpi concetățeni,

Nu ne am mai văzut, cel puțin ast fel grămadă cum suntem întruniri astăzi, din zilele memorabile de 14 și 15 Martie, unde, mulțumită eroismului vostru, regimul teroarei și al minciunii a trebuit, vrând nevrând, să dea înapoi.

Onoare dar meritul modest și desireresat, onoare vouă!

Nu numai martorii oculari, dar și părtași la acele lupte uriașe, la acele oprite în comun, victime singuri ai sbrilor colectivității veți și mai bine de cât ori cine a face partea dreaptă a abnegației, a devotamentului și a sacrificiilor fie căruia a adevăratului s-cinism, ca și pe aceia a ostentației și a reclamelor sgomotoase, ca și pe aceia a surlelor și tobelor, ca și pe aceia a carnavalului sau viciului.

Dar să trecem și să venim la obiectul întrunirii noastre de astăzi.

Suntem în ajunul alegerilor municipale pentru capitală și ne găsim în prezența a două sisteme privitoare la lista de format.

Unii strig că le permite plămăni și cheltuesc toată cerneala din călmărele lor, ca să se spună și să se convingă că lista trebuie să fie în coloră, adică fără semnificare politică; că în toate acestea nu e vorba de cât de o cestiune de menajio sau gospodărie. Alții, și suntem dintre aceia, susțin că lista, mai ales în împrejurările actuale, nu trebuie, nu poate să fie de cât eminamente politică. Notați însă bine că zic lista, nu administrația care, aceia o recunosc cel d'antăiu, trebuie să fie nepartimpartoare și neutră ca toate administrațiile, că tot ce deține o porțiune a puterii publice.

Să vedem în ce parte e sinceritatea, dar mai ales în ce parte este adevărul.

Opozițiunea unită a avut și are de scop:

1) De a distruge domnia colectivista, împiedicând reînnoirea ei sub or ce forma sau denumire nouă ar fi, și

2) de a reda țerei posesiunea de ea însăși, de a-i reda liberul arbitru.

Aceasta este îndoiit scop pe care dntsa și l'a propus dinpreună cu d-tră toți și pe care numai cei orbi sau cei interesați la apărarea prezentului, pot să zică că l'am atins.

Și până ce acest scop final nu va fi deplin atins, până ce țara va continua a se svârcoli în giuglucii ce'i pregătise colectivitatea, nu e nici timp, nici loc, pentru cugetări pacifice, pentru cugetări de organizațiune și de menajio, pentru reforme în administrațiune, în scurt pentru gospodărie. Față cu o situațiune nehotărâtă încă, ce importă în primul rind, este de a mătura colectivismul, mered și de pretutindenți, și de a face reînnoirea lui, *chiar iuptă*, cu neputință, de a afirma înaintea capitalei, a țerei și a tronului că Opoziția astăzi ca și ieri e tot unită și că ea n'a desarmat și nu va desarma!

În asemenea împrejurări șansele listei sunt ceia ce trebuie să ne preocupe cu deosebire și acele șanse sunt în rațiune cu însemnătatea, cu notorietatea, cu numele și cu flaura sa d'ansă.

Deosebit că mărturisesc a nu prea pricepe cum în materie de elecțiune, de preferință, ideile politice, ideile de afinitate și simpatie ar putea să fie cu totul înlăturate?

Când cu toții suntem de acord spre a afirma că singurul cuvânt de a fi a acestui guvern este apelul la țară ce ni s'a promis și nu ni s'a dat încă; într'alte cuvinte când ne găsim într'o perioadă de așteptare și tranzițiune, chiar în ceea ce privește guvernul țerei, am putea serios cugeta la definitiv în ceea ce privește comuna?

Suntem încă cu spectrul colectivismului înaintea noastră și am putea să ne pierdem timpul ocupându-ne de amănunțim de menajio și de sisteme, de gestiune sau gospodărie?

Să nu se uite iarăși că în această luptă suntem condamnați să nu ne servim de cât de arma ce ni se oferă și care e de natură a răni chiar mâna ce o întrebunțează.

Scrutunul pe lista, acea concepțiune ineptă, acea fică demnă întru toate de muma sa colectivitate, plămădită dupe

chipul și asemănarea acestia, este o armă de natură a răni chiar mâna ce o întrebunțează. Dar acest sistem de votare care țîi impune o mulțime de lucruri, cu care eu cel d'antăiu de altminterlea nu m'ași acomoda nici odată este deja condamnat în opiniunea tuturor. Această lege o repet, care crează pastorul și turma, patronul și clienții, cometa și coada ei, vînătoarea Primăratului, destinată a dispărea cât mai ne-zăbovit și numai această împrejurare face ca zilele viitorului consiliu, consiliului ce veți alege, se fie mai dinainte numărate. Und' mai e dar locul în toate acestea pentru definitiv și gospodărie?

Și fiind-că am vorbit de vînătoarea Primăriei, se adăogăm că numai sistemul listei politice o esclude. Cu lista pe care figurez tot felul de ilustrațiuni, care de sigur nu vor consimți a se decapita lesne, numai cu o asemenea listă zic, n'avem a ne teme nici de primarul surprisă, de primarul hotărât de acasă și scos ca din cutie, nici de primarul care va fi ceea ce chiorul este între orbi.

Remâne acum se discutăm puțin și pretențiunile respective, pretențiunile unor personalități exuberante care în-trec tot ce cineva ș'iar f'iput închipui ca tepeu și îndrăzneală.

Dupe dănsii unul singur ar fi făcut mai mult de cât noi toți împreună. Și notați că acela nici ca așteaptă ca alții să i-o zică, o proclamă singur cu emfază.

Dupe dănsii, un an sau câte-va luni de căință mai mult sau mai puțin sinceră, valorez mai mult de cât zecimii de ani de o viață corectă în politică, uitând aceste complesenți pentru ei înșiși că dacă căința scapă pe creștin, ea pierde pe ambițios; căci omul ce aspiră la onoare să cărmuiască pe alții are toate drepturile, afara de acela de a mărturisii că are obiceiul să se înșele.

Tot după acești dumetri, acel care pot cere regimului Brătianu seamă de toate nelegiuirile și infamiile lui, fără nici o excepțiune; care sunte în dreapta l'eresocoteliile gestiunii sale pe toată perioada guvernării sale cațilinare, au avut și au o inferioritate față cu acel ce n'au acest drept de cât pentru o mică, o infima parte a unei epoci nefaste; căci pentru rest al fost tovarăși la câștig și pagubă!

Ce dispreț pentru bunul simț al națiunii, ce restituire îndrăzneală de roluri. Și cu toate acestea, dacă ar trebui să l'credem, vinovatul avea mai mult să se teamă de foștii săi complici, de complicități din ajun, ca de judecătorii săi!

Cei care au salutat pe acest guvern de bună venire, care au mulțumit regelui pentru alegerea sa, acuzând de guvernamentalism și de junimism pe cei ce s'au refuzat de a l'accepta la ori ce capitulațiune, iată ce este o culme! Oamenii care nu înțeleg de cât priu și pentru politică simulând de o dată pe desgustajii și pozăna în simpli și modeste gospodari! Și toate acestea numai pentru trebuința împrejurării. Omul pretins fără seamăn, tocmai ca om politic, luceafărul acela care e între oameni politici, aceia ce este Himalia între munți, despretuind numeroși săi lauri, pe acest câmp de activitate și ne mai aspirând de cât la gloria unui bun administrator al intereselor comunei București! Ei cred că au toate privilegiile, precum au toate îndrăznelele; că asemenea unor produse ale industriei moderne, pot se schimba dupe voință de ipostasuri și de aptitudini, cum acele obiecte schimb de usuri; că pot fi în același timp pușcă, baston, bătă sau toiaș de batrânețe și la nevoe și umbrelă când de soare, când de ploaie... Se știe însă că de obicei, lucrul care servă la mai multe, necum la toate usurile, sunt mediocre pentru fie care us în parte.

(Va urma)

INFORMAȚIUNI

Astăzi seară, la orele 7, alegătorii din culoarea de galben vor ține o întrunire publică în localul școlii din strada Clemenței.

Vor lua cuvântul d-nii Al. Lahovari și C. Boerescu.

Se zice că în urma stăruințelor d-lui Maiorescu de a părăsi interimul ministerului agriculturii, industriei și comerțului, d. Carp ar fi în ajuns să ia acest interim.

Ni se spune că un mare număr de comercianți industriași și proprietari vor ține asta-seară la 8 ore o întrunire în Camera de Comerț spre a întocmi și dănsii o listă de candidați la consiliul comunal al Capitalei. Această listă credem că se va apropia mai mult de aceia a opozițiunii unite de cât de or-care alta.

In localul școlii Iancuțului alegeților din culoarea de negru vor ține astăzi seară, la orele 7, o întrunire publică, la care vor lua cuvântul d-nii Pache Protopopescu și G. Palladi.

Comisarii Bucureanu, Rusescu și Virgiliu Iliescu, au fost dați afară din serviciu alaltăeri, în urma unor reclamațiuni că luau parte activă la lupta electorală.

Mai mulți comercianți de băuturi spirtoase întreabă pe dd. Dobriceanu și Al. Chirișescu ce se face cu fondurile Societății băuturilor spirtoase, care se găsesc în mâinele d-lor? Se șoptește că nu ar sta tocmai bine, și ar fi mai înțelept dacă d-lor s'ar ocupa de afacerile Societății în loc de a căuta să ajungă la primărie.

Sunt mulți membri din mai multe societăți comerciale care nu au dat mandat președinților lor să se amestece în politica militantă, fiecare societar putând lucra în numele său.

Alegătorii colegiului II comunal din Pitești s'au pronunțat eri pentru coalițiunea anti-colectivistă într'un chip tot atât de strălucit ca și alegătorii colegiului I: lista coalițiunii a dobândit 298 voturi. Colectivitatea veșind încă de la deschiderea scrutinului dispozițiunile votanților, a făcut o retragere onorabilă, de și țara este cu densa.

Măine seară la 8 ore alegătorii din culoarea de Negru se vor întruni în școala comunală de Baeși din strada Lucaci.

D. Nicolae Hagi Stoica fiul ne autoriză a declara că d-sa nu primește să figureze ca candidat la consiliul comunal de cât pe lista opozițiunii unite, și ne roagă a pune în vedere alegătorilor că înscrierea numelui d-sale pe ori-ce altă listă e făcută fără consimțământul său.

Din Iași aflăm că subscripțiunea deschisă acolo în folosul nenorocitelor victime ale incendiului de la Hârliău a produs un rezultat din cele

mai mulțumitoare. Singură prințesa Aglae Moruzi, pe care o găsim pururea în capul tuturor operilor de bine-facere, a adunat în câte-va zile cu o singură listă, suma de 10010 lei 50 bani.

Concertul d-lui Feldau, din cauza unei întruni politice care se va ține la Athenaeu, a fost amânat pentru o altă zi a săptămănei.

Vom face cunoscut aceasta lectorilor.

Trupa Franceză care va juca la grădina Stavri, sosită de câte-va zile, și va începe reprezentațiunile teatrale asta seară.

Piesele care se vor juca sunt: *Tromb-al-ca-zar* operată bufa într'un act și *L'homme n'est pas parfait*, vedevii iar într'un act.

Eri după amiază în Biserica Domniței Balașca s'a săvârșit cununia d-lui major Em. Vioslinski din marină, cu d-soara Alexandrina George Lahovari, fiica prea onorabilului și distinsului nostru consilier la Înalta curte de Compturi.

Dupe cununie mirii au întreprins o călătorie în străinătate spre Anglia, unde d. major Vioslinski este chemat a îndeplini o misiune din partea guvernului nostru.

Din Botoșani ni se scrie că s'au descoperit pungășii de o revoltătoare nerușinare, comise de bătrînul colectivist Hasnaș, fost primar al Botoșanilor. S'a dovedit că acest mizerabil a sustras suma de 175 lei, adunați de artistul Ionescu la Constanța ca ajutor pentru poetul Eminescu pe timpul boalei sale. Banii au fost trimiși prin primăria Constanței, care nici dupe 3 adrese n'a primit de la primarul Hasnaș dovada de primirea banilor la destinație; iar acum s'au găsit rătăcite prin biurourile primăriei fără a fi înregistrate și fără nici o rezoluție.

Și această ceată de tâlhari infami cutează a vorbi lumei de cinste!

Din isvor autorizat aflăm că pretinsul scandal al cărului teatru ar fi fost Sămbătă sala în care s'a ținut la Botoșani, întrunirea publică pentru fixarea candidaturilor la consiliul comunal d'acolo, s'a redus în realitate la următoarele fapte.

Un domn Vitzu, intrerupend pe oratori într'un mod necuviincios, unii asistenți îl au invitat să tacă.

Atunci acest domn, rușinat de ce facuse s'a retras de bună voe din sală și întrunirea a continuat în cea mai mare liniște fără chiar a fi fost băgată în seamă împrejurarea că doi indivizi aproape necunoscuți s'au palmuit mutual pentru un diferend cu totul personal.

Ni se scrie din Ploiești că județul Prahova care cu drept cuvnt poate pretinde a fi din toate județele României acel unde industria s'a stabilit mai cu înlesnire și s'a dezvoltat mai repede, va poseda în curând o nouă fabrică: d. Esca Penhas, mare comerciant din T. Măgurele înființează în comuna Scăeni o usină pentru fabricațiunea hârtiei.

Clădirile acestei usine, destinată a produce încă de la început un mi-

nimum de 4000 kilograme de hârtie pe fie-care zi, sunt deja începute și se execută cu cea mai mare activitate, astfel ca să se fie terminate chiar în cursul acestei veri și usina se poată începe a funcționa în primele zile ale anului viitor.

Printr'o scrisoare ce ne adresează d. Ion Ioanidi, mare proprietar în București, ne spune că a fost foarte mirat o listă de numele său figurând pe o listă de candidați la consiliul comunal, publicată în numărul de Sămbătă al ziarului *la Liberté roumaine*. D-sa, zice d. Ioanide, nu voeste ca prin înmulțirea listelor să se împartă voturile și astfel să se înlesnească izbândă partidului pe care dănsul ca toți oamenii de bine îl combată; și de altminterlea d sa încă de mult a făcut cunoscut, chiar prin publicitate, de o zecime de ani, că voeste a rămănea cu desăvârșire retras în viață privată.

Aseară s'a săvârșit cununia domnului Alexandru Rosetti-Solescu cu domnișoara Ecaterina Efrem Ghermani în Biserica Domnița Balașca. Bine cuvântarea a fost dată de l. P. S. Mitropolit-primat iar nuni erau M. S. Elena Doamna văduva lui Cuza-Vodă și fratele M. Sale d. Theodor Rosetti primul Ministru al țerei, mătușe și unchiu ai ginerului.

Biserica era prea mică spre a cuprinde strălucita adunare, aparițiind tutulor treptelor societății, ce a ținut a și arăta iubirea pentru tânăra pereche și pentru părinți, cum și venerațiune pentru Augusta nună.

După eșirea din Biserica, mirii au primit felicitările în mareșlealoane a le marelui Otel Bulevard.

Societatea studenților universitari «Unirea» în ședința sa de Sămbătă 28 a. c. a făcut un act frumos și demn de imitat, votând din fundurile ei, o sumă pentru ajutarea ridicării statuei cronocarului Miron Costin.

D. C. Calmuschi, student în litere și filosofie facu această propunere, care trebuia să se admită cu o majoritate de 2/3 din numărul total al membrilor. În prima ședință când era pusă cestiunea la ordinea zilei, nu se putu lua nici o hotărâre. De și marea majoritate a membrilor societății era pentru propunerea d-lui Calmuschi, după o discuțiune de trei ore, votul rămase nul, din cauză că doi din membri nu voise să adere la propunere, negăsind'o conformă statutului.

Ea fu pusă din nou la ordinea zilei Sămbătă 28 Mai. După un discurs entusiasmant al d-lui Calmuschi, după o susținere vehementă a d-lui A. Vernescu, student în științe, a d-lor Steriade și Malcoi, studenți în drept, a d-lui Policrat, student în litere și drept și după explicațiunile bine voitoare și interpretarea constituțională a statutului de d. președinte S. Predescu și d. casier C. Rădulescu, toți d-nii membri primiri propunerea și o votară în unanimitate și cu aplaus.

Onoare d-lor membri ai societății «Unirea» care prin astfel de fapte și atrag atențiunea lumei, și capătă afecțiunea și considerațiunea tuturor literaților și iubitorilor de cultură și monumente naționale.

D. Calmuschi, va fi însărcinat de a înmăna suma d-lui V. A. Ureche, secretarului comitetului pentru ridicarea statuei.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

ALEXIS BOUVIER (7)

DRAMELE PADURI

PROLOG

IV

AMORUL E ALCATUIT DIN NOU

După o tăcere de câte-va minute, ca și cum s'ar fi încredințat că magnetismul ochilor săi stinsese or-ce idee de răsvărire în tânăra femeie, Caulot II zise:

— Ia spune Orphiso, ce comedie joci cu mine?... Ce dragoste te a prins de odată pentru omul acesta?... N'ai hotărât tu moartea lui?...
— Nu, n'am hotărât-o eu!

— Îndrăgăștii s'o spus! strigă pădurarul. Acum zece zile, nu în ceaia asta, ci colo, în fundul parcului, în pavilionul în care locuiesc... țil minte... Michel se duse la Reims; trebuia să se întorcă a doua zi... Seara, mi-ai spus: «Mi-e frică noaptea în această oada, am să vin la tine...» Te am așteptat: ai venit pe la zece... Așa?...
— Orphiso nu respunde nimic, și pădurarul urmă:

— Atunci am vorbit, de soarta dureroasă ce ne era păstrată: te iubiam, cu o aprindere sălbatică; și trebuia să te văd la brațul celuiui om...

— Acel om era bărbatul meu...
— El l'par că n'o știam! zise mînios Martial... Orphiso, când ne am despărțit erai o copilă; când te ai întors în munții noștri erai o tânăra fată, cea mai încântătoare din lume. Ai voit se revezi cu mine Alpilele unde am alergat ca copil, vechile ruine ale castelului, Gaura-Iadului unde se zice că Dante se inspira... Ți aduci aminte...
— Orphiso ridică capul și zise, cu dispreț:

— Mi-aduc aminte că, încrezătoare ca o tânăra fată, deșteptând amintirele trecutului când te ziceai fratele meu, credeam că n'aveam nevoie să fiu pe pază, că iubirea ta era curat frătească... dar tu, sălbatic, folosindu te de slăbiciunea mea, însușindu mi cu s'urtările tale dorințe ce mi erau necunoscute, ai făcut nenorocirea vieții mele.

— Ce mi spui tu? Nu mă iubeai!

— Oare o femeie la și spre-zece ani poate se deosebească ce simte în inima ei? Iubește pe cine o iubește... și apoi multe, cum sunt eu, să apicărî rele pe care le înfrinează supraviețuirea unei mame, dar de care se folosește un nemernic, și asta ai făcut tu... Da, te am iubit, dar nu știu dacă amorul ce aveam pentru tine, nu cuprindea atâta ură și dispreț pe cât dorință. O! mamele care nu și păzesc copiii sunt foarte vinovate; sunt așa dulci de auzit cuvintele de amor, și crezi în atâtea lucruri la o vîrstă anumită...
— Luna acea petrecută la Baux m'a pierdut... Da, te iubiam, mă simțeam fericită lângă tine ca omul beat care,

cât timp aburii vinului i se urcă la cap, e fericit și binecuvintează natura pentru bucuriile ce dă; dar a doua zi, când se deșteaptă, bolnav de minte, când își aduce aminte de nevoziile, de nebuniile ce a făcut în ajun, fi este rușine și jură că nici odată nu va cădea în ispită... Așa am fost și eu tot timpul acela; nebună, îmbată, rătăcită. Nu mi cunoșteam greșala, binecuvintam pe D-zeă că mi dăduse așa poetică pasiune...

Dar în ziua când am plecat de acolo ca să mă întorc în aceste locuri, când m'am aflat iar sub acoperământul părintesc și am văzut vasul cel mare de aur în care mama mea — moartă cu cinci mai înainte — ținea buchetul ce purtase la cingătoare în ziua căsătoriei ei... O! atunci mi-am înțeles rușinea... și tot amorul ce aveam pentru tine se prefăcu în ură, da, în ură!...

— Știi ce spui?...
— Adevărul...
— Atunci de ce m'ai adus aici?

— Cutezi a mi vorbi de aceasta?... Nu ț'aduc aminte de minciunile cu care ai însoțit cererea ta?...
— N'ai primit de o camdată...
— Așa'; scrisoarea ta cea amenințătoare m'a silit să mă supun.

— Fie; dar de când sunt aici, nu te ai arătat tot-d'a-una așa de aspră...

— Adică ai căutat se te folosești de toate în rău; ai căutat să fi ispititor ca o femeie. Cu cât ț'ai dat seamă de firea bărbatului meu, cu atât te ai silit, prin vorbele și apucăturile tale, să strănști

în mine pasiuni ciudate... Înșfrit nu voi mai vorbi de trecut; l'am plătit de ajuns cu rușinea ce simt.

Caulot privi țințes pe tânăra femeie și i zise:

— Va să zică nu mai iubit nici odată... nu mă iubești nici acum!

— Ba da, te am iubit... da, și asta m'a nenorocit; amorul acesta a fost ca o infirmitate... Te-am iubit nebușește, fără cumpăt... Mi-am uitat datorita, am tratat pe omul pe care tu l'ai ucis astăzi.

Martial se încrunță și zise mînios:

— Mai la urmă să vorbim pe față.

— Așa voesc și eu, răspunse îndată Orphiso, ridicând ochii și privind drept în față pe Caulot, ca pentru al desfide.

— Sunt acum opt zile, ai venit la noi.

— Adevărat!...

— Atunci mă iubeai încă...

— Lăsmurește firea mea cum vei voi, zise cu bărbăție tânăra femeie, e drept; te uram când eram singură la mine, mi-aduceam aminte cu groază de tine, așa fi voit se fi departe de aici... și lângă tine, nu știu ce pornire stranie mă schimba...

— N'am să lăsmuresc asemenea ciudățenii... acea zi sau mai bine acea noapte, când ț'am spus că petreceam nopți întregi nedormit din pricina marelui iubiri ce aveam pentru tine... când ț'am spus ca omul acesta e durerea vieții mele, tu mi-ai răspuns: «Spui drept?» Atunci am adăus: «De vrei Orphiso, mă simt în stare să te scap de dănsul.» Tu m'ai privit în față și mi-ai spus: «O! nu te ai face omorilor pentru mine!»

— Da, am spus așa; așa gîndeam, și tu n'ai răspuns.

— Nu ț'am răspuns atunci, dar ț'am dat răspunsul azi.

— Și de acea te urăsc și nu voi să te mai văd. Sunt pedepsită acum pentru greșala mea, cu drept cuvnt; și sunt silită să te las se tragești, să nu răspun pe omul a cărui nume îl port, pentru că răspunarea mea ar atrage rușinea lui...
— Martial se sculă amenințător și zise:

— Nu mă cunoști Orphiso. Crezi că acum când ești liberă te voi lăsa... nici o dată! Am ucis pe Michel ca să te am... Peste zece luni voi să iau pe văduva lui Michel.

— Orphiso se sculă la rîndul ei și zise:

— Așa ai crezut tu! Ț'ai închipuit că voi primi să ating mîna ta pe veclă pătată de stinge... Ei bine! se șlit un lucru; sunt vinovată și mi-o face pe-deapsa, de și n'o voi primi de o ameni. Dacă nu pleci d'acîi, te dau pe mîna justiției, întimple-se or-ce.

— M'ai trada?

— Da! Ascultă, toată viața am dorit un lucru, am cerut ceva de la D-zeu.

Dacă asculta de dorința mea mai curînd, eram scăpată. Abia astăzi mi-ai înplinit-o. Ai fost nu numai bărbatul meu, dar și tatăl copilului meu.

— Ce spui?

— Peste câte-va luni, voi fi mamă.

Caulot rămase amețit de această desțănire.
Orphiso urmă:
— Pentru acest copil, mă opresc de a cere resbunare. Fără dănsul te aş descoperi și eu m'aș omori... Acum când ved unde m'a dus greșala, când

DEPESI TELEGRAFICE

AGENCIA HAVAS

Budapesta, 10 Iunie.

Respundând alocuțiilor președinților delegațiilor, împăratul a zis: «In puținul timp care a trecut de când nu v'am văzut anunați nu s'a întâmplat o schimbare esențială în situațiunea politică.»

Moartea împăratului Wilhelm, vechiul meu amic și aliat, m'a întristat foarte mult. Sunt sigur că relațiunile nu mai puțin intime care mă unesc cu împăratul Frederic, răspund într un chip mai perfect alianței de amiciție și de pace ce există între cele două imperii vecine.

Relațiunile monarhice cu puterile străine continuă a avea un caracter cu totul amical; bine-facerile păcii au rămas conservate Europei.

Dacă cu toate acestea, guvernul meu este forțat, în dispozițiunile sale conforme cu datoria sa, să ceară credite considerabile pentru a pune în siguranță granițele noastre și a favoriza dezvoltarea forțelor noastre militare, motivul e mai cu seamă în nesiguranța continuă a situațiunii politice a Europei și în sporierea neliniștii a forțelor militare ale celorlalte State.

Arătând determinarea sa de a apăra interesele sale și ale păcii generale cu forțe echivalente și cu patriotismul său tradițional, Austro-Ungaria îndeplinește o datorie sublimă și va isbui să preîntâmpine și în viitor primejdiile dacă se vor ivi evenimente amenințătoare.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

MUSICA BISERICESCA

În ședința sa de la 15 Maii curent, Sf. Sinod s'a ocupat de noul manual de cântări bisericesti al d-lui Podoleanu, asupra căruia a urmat următoarea interesantă discuțiune în sacral corp:

P. S. Valerian citește în fine raportul comisiunii asupra adresei d-lui ministru al cultelor No. 2.010, pe lângă care trimite manualul de cântări al d-nului Podoleanu.

Asupra acestei chestiuni, comisiunea este de opinie a se recomanda unei comisiuni sau unui om competente spre a o studia.

P. S. Episcop al Romanului: Am cerut ca să dau o lamurire pentru că văd că comisiunea S-lui Sinod a găsit această operă a d-lui Podoleanu de o mare însemnătate; mi s'a întâmplat de am fost și eu de față când comisiunea a cerut de la d. Podoleanu, ca chiar să execute cântarea aceasta și a adus un număr de băieți preparați cu câte-va cântări de acestea ca să audă și să se convingă și comisiunea. Se pare că d-lui a făcut o cântare armonisată, care prezintă aci o cântare pusă în armonie, prefăcută cu totul. Nu este așa. D-lui a voit numai să facă niște cântări curate bisericesti, în tocmă precum sunt cântările noastre. A venit cu câți-va copii și a cântat *Sânta Dumnezeule, pre Tatăl, pre Fiul*, în tocmă cum se cântă cântările noastre; dar le-a aranjat așa că sunt cântate de mulți, din care unii țin ison și apucă numai sfârșitul. Aceste cântări sunt foarte frumoase și este de recomandat metoda acesta, mai cu seamă pentru școlile primare. Cu chipul acesta, noi vom avea cel puțin o-

sunt cuprinsă de remușcări, n'am decât o speranță: de a răscumpăra prin o viață nouă vina mea și crima ta... Veți pleca mâine de aici.

— Nicăi odată! răspunde Caulot.
— Bine, zise cu răceală Orphisă care se îndreptă spre ușă.
— Unde te duci? întrebă Caulot îngrijit.

— Să veghez la capul nenorocitului pe care l'ai ucis și să spun tuturor că tu ești omorătorul.
— O! te voi ucide mai înainte!
— Cătează! zise Orphisă stând dreptă în fața lui.

Martial tăcu, mușcându-și buzele de mînie.

Orphisă ținea mâna pe clampa ușei, gata să iasă; Caulot văzând o hotărîtă, zise cu glas năbîșit, înfrîndu-și ciuda:
— Voi pleca!

Apot rămîntod singur, zise, arătînd pumnul:

— O! n'ai sfîrșit încă cu mine... dragă... de vreme ce m'am pus în primejdie pielea, trebuie să trag ce-va folos. Nu cunosc pe Martial încă; m'am prea deprins cu traiul bun, ca să plec cu mânele goale.

Văduva stătu la picioarele patului lui Michel d'Anmoy până când îi ridică trupul; ea nu cutează să l'atingă, temîndu-se ca sărătura ei să nu fie o nelegiuire.

Dupe ce depuse cea din urmă floare pe mormîntul soțului ei, se întoarse și găsi pe prag pe Caulot la care se uită cu nespun dispreț.

A doua zi pădurarul părăsi castelul și văduva păstră numai două femei și grădinarul. Ea transformă îndată o daia bărbatului ei și facu din dînsa o capelă.

(Sfîrșitul prologului).

dată o liturgie care se o cânte copii din toate clasele, unde învățătorii vor avea știință de musică, pentru că și ei învață prin școlile normale. Această cântare melodică a noastră nu cere artă mare, nici dibăcie de cap, că fiecare copil poate să o învețe; căci acestea copii de țară le-au auzit or de câte ori s'au dus la biserică. Foarte frumos de învățat și frumos de ascultat mai cu seamă copii de 7-8 ani să l'auzi întonînd imnurile liturgice. Eu ca membru al S-lui Sinod vă spun că mi-au căzut tare la inimă aceste cântări. Această carte cu sutele auzi să o ia învățătorii sătești. Eu așa crede chiar de a o recomanda d-lui ministru să o tipărească, căci nu va cere parale multe, pentru că nu e de cît o coală de hârtie. Aceasta carte este foarte trebuincioasă pentru învățătorii sătești. Este un gust mare, și o plăcere mare simte cine-va când vede pe mai mulți copii cîntînd în biserică. Aceasta este recomandația cea mai bună a unei școli și eu așa dori foarte mult să se introducă aceasta în școlile, fiindcă este foarte lesne de învățat. Cel puțin să facem o încercare. Mi pare foarte rău că la noi nu se îngrijește nimeni de aceasta. Și eu am auzit pe mulți cîntînd, dar n'au tonul sau explicațiunea cântărilor curate bisericesti, ci mai mult cu cântările de lume. Chiar la Doamna Bălașa, acolo unde este un cor care toată lumea l'ascultă, nu s'aude mai întîiu de cît niște voci de copii foarte subțiri, pe urmă niște voci de bărbați, care l'î sgu due inima. Acestea sunt traduse mai mult de streini și nu pun tot ce este trebuitor a se cânta în biserică; iată troparul de la Ispas nu l'găsești și ce face? în loc să l'pue pe note, l'însgebează cum le vine, trag în sus, trag în jos și ast-fel ese o asmodie, așa că cu aceasta se desprețuește această lucrare remasă de la strămoșii noștri. În contra, eu așa ruga pe S-tul Sinod să se înarmeze în ce privește ramura cântărilor bisericesti. Va veni timpul de armonizare, nu este o grabă mare. Să lăsăm că va veni timpul ca să se ivească și la noi oamenii de spirit. Noi mai întîiu să facem aceasta, să admitem cartea d-lui Podoleanu, care este foarte bună și chiar să o recomandăm d-lui ministru.

D. ministru al cultelor: «Mi pare bine de ceea ce a zis P. S. Episcop al Romanului și pentru că, ca mirean cunosc ceva din cântările bisericesti, la cari din copilărie am avut dragoste, dar cunosc și musica clasică, care este o musică generală ca restul artelor frumoase, citesc și musica bisericescă din celelalte țări, și drept să vă spun că nici o dată n'am înțeles cum poate cine-va să zică că musica bisericescă a noastră este străină. În adevăr melodiile noastre bisericesti sunt niște melodii vechi foarte frumoase, dar după cum este aranjată astăzi după modul artistic, este curat o musică teatrală, nu mai este curat religioasă. Asemenea vedeți că oțolici, protestanții, au musică bisericescă fie-care în felul său și fie-care compozitor modern nu s'a schimbat, ci a ținut la tradițiunea cea veche. De exemplu, musica protestantă care datează din secolul al 16-lea un compozitor de biserică protestantă veche când l'auzi că cîntă ce-va, l'poți deosebi de un compozitor modern; pe loc zici: acesta este un compozitor de biserică protestantă și nu l'poți amesteca cu un catolic. Asemenea când vei auzi pe un catolic cîntînd, pe loc l'cunoști că este din biserică catolică. Cîntările însă care se cîntă în biserică noastră nu au nici un fel de schimbare, și adese ori se jicnesc semănîmîntele inimii. Corurile noastre d'abia încep cu niște glasuri subțiri de copii, și apoi urmează niște glasuri groase, despre care am fost mîhnit, și de câte ori am auzit musica noastră veche am fost cu inima mai plină. Orice musică este frumoasă când se pune în cor într'un mod organizat. Dacă D. Podoleanu, pe cît am înțeles, poate să ajungă la acest scop care este bun, ca ori-ce copil să cînte în biserică, cu atât mai mult ca cu aceasta d'ocasiune, cum a zis P. S. Episcop al Romanului, că aceasta se va introduce în școlile primare, de carese simte mare necesitate, ca școlarii să cînte în biserică la liturgie. Aceasta este un obicei vechiu care și astăzi se mai păstrează în Transilvania și Bucovina, ca copii de la școli să se ducă și să cînte la biserică, pentru că atunci copii de la școli sunt dator să se ducă la biserică și poate pe urmă să intre și în serviciul biserică. Mă asociez dar în totul cu cele zise de P. S. Episcop al Romanului și cred că ar fi lucrul cel mai meritor ca să se orînduiască o comisiune ca să se examineze, și pe urmă să se facă cunoscut și guvernului, căci prin aceasta se face un legămînt între școlile și biserică.

După ce am mai vorbit J. P. S. Mitropolit al Moldovei și I. P. S. Mitropolit pri-

mat, Sf. Sinod încuviințează ca cartea d-lui Podoleanu să rămîna în examenul I. P. S. Primat a cărui dragoste și cunoștințe asupra cântărilor bisericesti sunt recunoscute, dupe care se va dispune introducerea manualului prin școlile și în Biserică.

DIN DISTRICTE

BUZEU

Potlogarii colectiviste

Slujbașii rămași de la defuncta colectivitate zice «îndreptarea», nu se lasă nici morșii de neravurile contractate sub foștii lor stăpîni.

Primarul comunei Măgura, N. Ființescu a refuzat de a face contracte de tocmel agricole locuitorilor Ion Ștefan, Ion Militaru, Matei Stan, Ion Petre și Nicolae Nistor din cîtunul Unguriu, pentru cuvîntul că nu au voit numiții să l'plătească erbăritul a 6 vite ce are la N. Miulescu.

Atragînd atenția d-lui Prefect asupra acestui primar.

În numărul viitor de Marți 31 Maii, vom proba în chip detaliat și cu dovezi zdrobitoare, potlogăria sevrășită de către d. N. Constantinescu fostul primar al urbei Buzeu. În paguba celor 200 sateni din Zărnești care, în sarcinaseră pe alți doi locuitori, Vasile Popa și Mușat Ghisdeanu, să l'î dea ca bacșiș aproape 2000 lei; suma cu care se cotizaseră spre a obține favoarea să li se împartă în loturi moșia statului Gura-Călnău; și pe care d. N. Constantinescu a dat-o dupe persică cum zic moldovenii!

PRAHOVA

Abusurile unui agent silvic

Sunt ani de când se deșunța, zice «Democratul», că pădurile statului de pe apa Cricovul-dulce, avînd ca brigadier pe un Andrei Rădulescu din comuna Haimanale, erau date în jaf. Acest Andrei Rădulescu a fost depărtat din funcțiune pentru diferite abuzuri cunoscute locuitorilor din comuna Margineni, Oari, Haimanale, Ghirdoveni, Moreni și din împrejurimi; fiind denunțate aceste abuzuri ministerului respectiv, în arhiva căruia se găsesc acte care spun: că, a cosit în parchete; a tăiat plute de pe Cricov; a vîndut lemne pe la locuitori; a învoit pe unii locuitori într'ascuns, d'a pășuna vitele noaptea în lăstarul parchetelor sploștate; a participat în secret ca tovarăș al celor ce cumpărase uscăturile, îngăduindu-le tăia și din lemnele verzi, etc. Numit în urmă primar la Haimanale a fost revocat din funcțiune, fiind vădit și dovedit ca abuziv, a fost prins cîșind în pădurile statului, pentru care fapt a fost dat și judecăt. În 12 Ianuarie trecut, la alegerile pentru camera, ilustrându-se ca agent colectivist, a fost recompensat prin mijlocirea deputatului colectivist Stoicescu, iarși în funcțiunea de brigadier în același loc. Acum ni se denunță din nou că, numit la început aș; exercita aceleași deprinderi și ca probă se dă faptul că, în lăstarul oprit din parchetele sploștate, iarba este pășunată în profitul său.

O anchetă serioasă, luînd mai întîiu ca normă trecutul lui Andrei Rădulescu din actele, aflate la minister, poate descoperi adevărul celor denunțate. Și dacă se va procede la o anchetă generală, mulți pădurari și confiniași vor fi găsiți incorecți; căci între aceștia din urmă sunt mulți, care nu atît pentru salarii au primit aceste funcțiuni, cît pentru a și avea mîna lungă în pădurile statului. Menținerea lui Andrei Rădulescu în funcțiunea de brigadier e o încurajare și ar fi a se tolera și acum abuzurile colectiviste din trecut. Cerem anchetă.

A 2^a EDITIUNE

ULTIME INFORMAȚIUNI

În ziua de Mercuri la orele 2 opozițiunea unită va ține o întrunire publică în sala Orfeu.

Ear a pătîto «Lupta»

Lupta este în stare să tăgăduiască și lumina zilei.

Prinsă în clește, în loc să tacă are caraghioasa îndrăzneală de a răspunde și de a tăgădui că a spus o prostie, și chiar azi nu face decât să confirme și mai mult prostia cea spusă.

Cinstiții gazetari spun că nu s'au contrazis din prostie, și din neștiință.

Eacă ce zic chiar azi în urma articolului nostru intitulat «Lupta a pătîto»:

Chestia cea laltă, adică chestia de a se ști când au fost conservatorii pentru inițiativa Statului și dacă au fost în tot d'a-una pentru ea, n'am prejudecat o fiindcă, am anunțat, mi se pare, că vultu reveni asupra ei, dar sunt hotărât a reveni în așa chip în cît să nu mai aibă ce dori nici chiar hazliul U. C.

Așa zice Lupta astăzi.
Sâmbătă 21 Maii eacă ce zicea la pag. 1, coloana 1 de la rîndul 37 până la rîndul 48.

Că liberalismul este nevoit, sub noile curente sociale ca să și schimbe bazele și doctrina. este lucru dovedit, dar cu conservatorii nu se întîmplă același lucru? Ce nu cum-va conservării clasic admite intervenția statului și dreptul lui de inițiativa? Dacă conservatorii dela «Epoca» va afirma lucrul acesta, va dovedi cel mult că nu prea ține la espunerea ecclăstică a adevărului.

Lucrul dar e lămurit: «Lupta» vînd că a sfectil'o bate groasnic în retragere A pătîto Sâmbătă a pătîto Miercuri și a pătîto și mai rău astăzi.

Să-i fie de bine.

Logica și buna credință a ziarului Lupta.

La pagina a doua din numărul de astăzi citim următoarele rînduri, relative la întrunirea opoziției-unite:

Mulțagenții de poliție și oamenii cu pantaloni creți șoses pe căpărîi...

Ear la pagina a treia, citim:

O notă bună colonelului Voinescu. El a ordonat eri ca toți comisarii și sub comisarii poliției se stea fie care la secțiile lor, pe timpul cît vor ține întrunirile de eri, ca ast-fel să nu fie hănuțiți că au luat parte la ele.

Ce încredere poate să mai aibă publicul într'o gazetă care găsește mijlocul să se dezmită ast fel singură în aceeași zi!!!

Un început de reșcoală s'a semnalat la comuna Concești din județul Dâmbovița. Consilierii comunei Concești atățați de perceptorul, anume Vasiliache Costescu, au năvalit asupra primarului vîind a l'omorî.

Causa mîinii lui Vasile Costescu în contra primarului e faptu că acesta se opusese să l'fie factotum pentru toate călcările ce a sêvrășit.

Ar trebui ca ministrul de interne precum și prefectul județului se îngrijasă să scape comuna din mîinile abuzivului perceptor.

Primim din Fălcoieni următoarea telegramă:

Știrea despre înlocuirea prefectului colectivist Lășescu aici a produs un entuziasm nedescrisibil. Îngănfatul ciococ colectivist părăsind palatul administrativ a fugit transportînd noaptea bagajele sale. Pînă în moment n'a sosit telegrama oficială de înlocuire.

Dimitrie Iorgandopulo.

Vineri 3 Iunie a. c. se va judeca de către Consiliul de Rîșboi al corpului al 11-lea de armată, (București) procesul celor 34 soldați din regimentul al 6-lea de Dorobanți implicați în afacerea *Revoltei Țerănilor*, cum că, nu ar fi executat ordinul comandantului lor căpitan Brațu.

La cursele din Paris, calul Stuart al Pierre Donon, a cîștigat cu mare înlesnire, premiul cel mare de 100,000 de franci.

Cu vînzarea averii repozatului Mitropolit e un scandal.

S'a făcut o expertisă exagerată și pentru niște stufe mîncate de molii, dacă la licitație nu ese cifra evaluărei, Portărelul retrage obiectul din vînzare pentru a l' repune a doua zi. La protestațiunile publicului, Portărelul se scuza că așa are ordin.

Întrebăm cine a dat ordinul acesta?

Să fie adevărat ceia ce se șoptește că ar fi ordinul unui magistrat. Dacă este așa să nu se uite că e vorba de o vînzare forțată.

M. S. Regele a vizitat azi noul local al spitalului Militar.

Măine sau poimăine se vor publica dispozițiunile privitoare la examenul elevilor și elevelor, care urmînd învățăturile într'un fel de școlile voiesc să treacă la învățăturile altui fel de școlile.

D. P. P. Carp s'a reintors eri în Capitală.

Un consiliu de Miniștri s'a ținut eri la d. T. L. Maiorescu.

D. general Fălcoianu, șeful mare-lui Stat-major, a fost primit azi de M. S. Regele.

D. Mănculescu prefectul județului Teleorman a sosit azi în Capitală.

Ziarul colectivist *Democrația*, a-

cusă pe d. inspector de poliție Epu-reanu că ar fi numit pe cumnatul său Calvocorescu ca comisar de poliție.

După informațiunile luate am aflat că acest domn Calvocorescu nu enic de cum vestitul Calvocorescu.

D. P. Carp va fi înscercinat de la 1 Iunie cu interimatul Ministeriului Domenielor.

Lupta se întreabă de ce am lăsat fără răspuns prostia ce a spus-o Sâmbătă 21 Maii până în cea-laltă Sâmbătă 28 Maii.

Răspundem spre știința confratelui că la articolul său de Sâmbătă 21 Maii, s'a răspuns Joi 26 Maii și la cel de Miercuri 25 Maii s'a răspuns Sâmbătă 28 pentru că autorul articolelor noastre: *Un conservator*, lipsește de la 21 Maii din București și frește că trebuie timp până ce Lupta să ajungă până la dînsul și apoi până când articolele sale să ajungă la redacția noastră.

În întrunirea colectivităților ținută la Maidanul Dulapului în zioa de 28 corent, a apărut un nou orator, a-nume Ivan Costea.

Acest Cicerone colectivist, care se mai numește și Dedu Ivan, nu știe nici să citească, nici să scrie. Nerușinarea colectivistă n'are margini.

Dupe Ivan Brătianu, te-oi pomeni la cărmă și cu un Ivan Costea. Și de ce nu, mă rog?

Am publicat zilele acestea vre-o două mici pungăși d'ale d-lui N. T. Orășanu, fostul director al «Monitorul Oficial».

Mai denunțăm astăzi încă două: 1) D-sa în timpul cît a fost director, își aprovizionă casa d sale și a unor prietenii cu lemne de la Imprimeria Statului, pe care le transporta chiar prin personalul de sub ordinele sale.

2) D. Orășanu a dat în timp de un an leață unui protejat al său, care figura numai în statul de prezență, dar nu făcea absolut nici un serviciu și nici nu venea la Imprimerie de cît spre a și lua salariul.

Am dori să știm dacă d. Pencovici, actualul director al acestui serviciu, n'are de gînd să dea aceste abuzuri pe mîna parchetului.

Colectivitatea a cumpărat din nou pe vechii săi spioni: Bedraus, Stefan Minciu, cărciumari, și pe Dumitrache Căcăli; aceștia, cu deosebire cel din urmă, umblă din cărciumă în cărciumă și din prăvălie în prăvălie, în coloarea de albastru, spunînd oamenilor din aceea coloarea că nu s'a pus nici un candidat pe listele electorale, și l'î îndeamnă să voteze lista colectivistă.

Citim în *România Libera*:

D-na Margareta Jecu, care ține cu or ce chip ca lumea să vorbească de dînsa, adunase pe zioa de eri vre-o 40 de țărani din Plăinești ca să le vorbească de alegerea delegațiilor pentru Cameră. Pretextul este cam timpuriu!

Poliția însă din Focșani, care cunoște ademenirile unor descreeași din Putna, a întors pe oameni de la îndemnul acestora cu atît mai lesne că un gardist de noapte beat vîind se aresteze pe unul din țărani, care și el era cu chef, a fost destituit imediat în fața sătenilor.

Acest act de deprelate a contrariat amarnic pe numita d-nă agitatoare, cărei i-a pierit clientela pe aceea zi.

Azi ignobilul Sturza, însoțit de d. C. F. Robescu s'a plimbat prin dealul Spirei, făcînd vizite la unii cărciumari alegători; ajunși în dreptul colului care da spre școala militară, dînsul a fost huiduit de o mulțime de cetățeni ce se aflau pe șosea.

Aceasta mică manifestație l'a silit să se reîntoarcă și să se oprească la Oppler unde își a vîrsat necazul într'un pahar cu bere.

Ni se scrie din Bacău: «Numirea nouel comisiuni interimare a produs în orașul nostru cea mai bună impresie.

Eri s'a făcut alegerea președintelui d-nu Const. Tulburi, un vechiu luptător contra colectivității aparținînd grupului conservator. A fost ales cu 5 voturi contra 2, date d-lui Fornorake.

D-nu Livezeanu colectivistul de eri care a avut în arendă moșia Suharăul pe prețul de 1,000 lei rîbeni, în loc de 8,000 căte cea moșie precum și d-ni Clăvescu și Radu cei cu gheșeurile Palatului administrativ, au intrigat ca să fie ales d. Fornorake.

Nu mai patriotului d-lor Constăndake, P. Buzdugan, Elenberg Răileanu și celorlaltii membri din comisia interimară se datorește reușita d-lui C. Tulburi.

Ar fi bine ca opoziția din Bacău să se ferească de acești trei domni sus numiți care sunt creațiunile generalului Lecca, și cu care și azi pe sub mîna se află în legătură.

